

Mål T-255/01

**Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd
och Zhejiang Yankon Group Co. Ltd**

mot

Europeiska unionens råd

”Dumpning — Fastställande av normalvärde — Marknadsekonomiska förhållanden — Jämförbart land — Artikel 2.7 i förordning (EG) nr 384/96”

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen i utökad sammansättning) av
den 23 oktober 2003 . . . . . II - 4744

Sammanfattning av domen

1. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Dumpningsmarginal — Fastställande av normalvärdet — Import från sådana länder utan marknadsekonomi som avses i artikel 2.7 b i förordning nr 384/96 — Tillämpning av de regler som gäller i fråga*

om länder med marknadsekonomi — Tillämpning som är förbehållen de producenter som uppfyller villkoren i artikel 2.7 b i förordning nr 384/96

(Rådets förordningar nr 384/96, artikel 2.1–2.7, och nr 905/98)

2. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Dumpningsmarginal — Fastställande av normalvärdet — Import från sådana länder utan marknadsekonomi som avses i artikel 2.7 b i förordning nr 384/96 — Huvudregel enligt vilken normalvärdet bestäms på grundval av priset i ett tredje land med marknadsekonomi — Fastställande av normalvärdet på annan skälig grund får endast ske när det inte är möjligt att tillämpa huvudregeln*

(Rådets förordning nr 384/96, artikel 2.7 a)

3. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Dumpningsmarginal — Fastställande av normalvärdet — Import från sådana länder utan marknadsekonomi som avses i artikel 2.7 b i förordning nr 384/96 — Åtskillnad mellan tillverkare som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden och tillverkare som inte är det — Icke-diskrimineringsprincipen — Åsidosättande — Föreligger inte*

(Rådets förordning nr 384/96, artikel 2.7 b)

1. Av lydelsen och strukturen i artikel 2.7 i den grundläggande antidumpningsförordningen nr 384/96 framgår, särskilt mot bakgrund av skälen i förordning nr 905/98 genom vilken denna förordning ändrats, att fastställelsen av normalvärdet för produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina, med tillämpning av de bestämmelser som gäller i fråga om länder med marknadsekonomi och som anges i artikel 2.1–2.6 i grundförordningen, är begränsad till specifika enskilda fall, där de berörda tillverkarna har, var och en för sitt vidkommande, gett in en korrekt underbyggd ansökan i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i artikel 2.7 c.
2. De institutioner som är behöriga att fastställa normalvärdet för produkter som är föremål för antidumpningsåtgärder får inte underlåta att tillämpa den i artikel 2.7 a i den grundläggande antidumpningsförordningen nr 384/96 uppställda huvudregeln för fastställande av normalvärdet för produkter från länder utan marknadsekonomi, annat än i fall när denna huvudregel inte kan tillämpas. Det är endast när de uppgifter som behövs för att fastställa normalvärdet inte är tillgängliga eller inte är tillförlitliga som huvudregeln inte kan tillämpas. Den omständigheten att det är nödvändigt att justera uppgifter beträffande ett land med marknadsekonomi, för att i så hög grad som möjligt anpassa dem till villkor som skulle vara tillämpliga på tillverkare i ett sådant land utan marknadsekonomi

(se punkt 40)

som avses i artikel 2.7 b om detta land hade marknadsekonomi, visar inte i sig att det är omöjligt eller ens olämpligt att använda uppgifterna.

(se punkt 59)

3. För att gemenskapsinstitutionerna skall anses ha åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen krävs att de har behandlat lika situationer olika och att detta har missgynnat vissa aktörer i förhållande till andra, utan att det finns några objektiva skillnader av viss betydelse som motiverar denna särbehandling.

Det kan således inte anses utgöra diskriminering att institutionerna, när de beslutar om antidumpningsåtgärder beträffande produkter med ursprung i ett land utan marknadsekonomi, vid beräkningen av normalvärdet för dessa produkter tillämpar bestämmelserna i artikel 2.7 a i den grundläggande antidumpningsförordningen nr 384/96 för företag som inte är verksamma under marknadsmässiga förhållanden och bestämmelserna i artikel 2.7 b för dem som är verksamma under sådana förhållanden och som har ingett underbyggda ansökningar härom, och det även om detta innebär att de senare behandlas mer förmånligt än de förra.

(se punkterna 60–62)